

Božje okolje

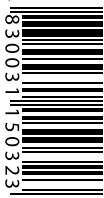
Revija za krščansko duhovnost. Leto 44. Številka 2/2019. Cena 4,40 evra

Ne boj se telesa

Gre le za modno muho?
Kako hujšava z Jezusom
Nebo nad menoj se je zaprlo

3 183003 1150323

Marija, ki potuje in razvezuje

Foto: Tatjana Splichal

Prihaja v intimnost doma, ki je cerkev v malem, včasih pa morda tudi cela štala

Marijo, ki razvezuje vozle, sem prvič srečala pred petimi leti, ko je družina, ki je dopustovala na istem kraju, k njej molila devetdnevnicu za rešitev stanovanjskega vprašanja. Naslednje leto je med vožnjo na morje takrat devetletni prvorojenec vprašal, če bi na počitnicah tudi mi molili kakšno devetdnevnicu, in predlagal prav to – k Mariji, ki razvezuje vozle. Tako sem pri založbi Družina kar na počitniški naslov naročila več izvodov knjižice Juana-Ramóna Celeira *Marija, ki razvezuje vozle*. V njej smo prebrali, da zgodba te Marije sega v leto 1700, ko je nemški slikar Johann Melchior Schmidtner narisal podobo, ki jo lahko še danes vidimo v cerkvi v Augsburgu blizu Münchna in na kateri Marija razvezuje vozle na traku, verjetno zakonskega para, ki je po njenem posredovanju kljub težavam ostal skupaj. Prenova pobožnosti k tej Mariji se je začela v 80. letih prejšnjega stoletja, ko je sedanji papež Frančišek, tedaj kardinal in nadškof v Buenos Airesu, nekaj njenih podob odnesel v Argentino, kjer so prebudile močno ljudsko

čaščenje, ki se je kmalu razširilo po vsej Ameriki in nato še drugod po svetu. Življenjski vozle je simbol, ki se nanaša na vsakdanje težave in ga lahko razume vsakdo – le koga ne zadeva? Pričevanja so poročala o številnih razvezanih vozlih na področju zakonskega in družinskega življenja, študija, zdravja, odvisnosti, stanovanjskega vprašanja in zaupanja v Boga. Tako smo tudi mi po več namenih molili že na tistih počitnicah – zvečer v sobi, pod zvezdnatim nebom, na čolnu sredi morja ... Tudi bližnjim smo podarili knjižice in mnogi so Marijo sprejeli za svojo in okušali njeno posredovanje.

Povezuje in umirja

Ob koncu tistega poletja smo na Notranjskem obiskali sorodnico, ki je gostila kip Marije, ki roma po domovih njihove župnije, in kmalu zatem se je v meni povežalo več idej: dolgoletna misel, da bi kiparki Mihaeli Žakelj Ogrin, katere umetnine so me nagovarjale, dala narediti Marijin kip; želja, da

bi v domači župniji župljani imeli neko otipljivo znamenje medsebojne duhovne oz. molitvene povezanosti (ob majhnih otrocih je težje izvedljivo, da bi se srečevali skupaj v cerkvi) – Marijo romarico, ki razvezuje vozle. Tudi umetnice Mihaele Žakelj Ogrin se je ta Marija dotaknila – sprejela je izziv in kmalu izdelala kip.

V naš dom in s tem v našo župnijo je Marija prišla konec novembra 2015 in nas ob adventnem venčku zbiralala pri molitvi. Naš četrti je bil ravno prav velik, da jo je lahko objel in ji na glavo pritisnil poljub. Ob njeni navzočnosti smo izvedeli tudi novico o novem življenju v naši družini. Dan pred njenim praznikom smo jo odpeljali h karmeličankam v Mirno Peč, da bi ob njej molile tudi one, 8. decembra, ob začetku leta Božjega usmiljenja, je bila pri maši v Ivančni Gorici deležna blagoslova, potem pa je šla svojo pot naprej.

V vsak dom vstopa z željo, da bi nam bila blizu, da nas spomni, da je vedno z nami tam, kjer smo, posebej v intimnosti doma, ki je cerkev v malem, včasih pa morda tudi cela štala – prav v štalo, v hlev je namreč Marija, čeprav se po človeških merilih morda to ne spodobi, prinesla Boga. Ob njej smo lahko šibki, ob njej ni treba razumeti – le prepustiti se, da nas prevzame svetloba njenega obličja, ki odseva Božjo luč in usmiljenje, ki je večje od vse naše bede. Ona prihaja, da bi bila z nami pri vsem, kar delamo, ob vsem, kar doživljamo, v vsem, kar smo. Prihaja, da bi ob njej rasla naša vera, se krepilo upanje in se razvnela ljubezen. Kot Marija, ki roma po domovih, želi biti znamenje medsebojne povezanosti in spodbuda k molitvi za vse vozle v družinah, posebej teh, ki so povezane v molitveni navezi, pa tudi drugih naših bližnjih.

V teh letih je obiskala že veliko domov in objela mnogo ljudi. Pri družini, paru ali posamezniku navadno ostane nekaj tednov, pri nekaterih tudi dlje, vrača se k tistim, ki so jo že gostili, in vmes obiskuje nove, poroma pa tudi preko meja ivanške župnije – vse po dogovoru in Božjem navdihu. Kot pričajo zapisi v knjižici, ki spremlja Marijo, gostitelji občutijo Marijino blago navzočnost in podporo. Pomaga rahljati in razvezovati različne vozle, ki ji jih izročimo, predvsem glede zakonskega in družinskega življenja, službenega dela in stanovanjskega vprašanja. Njena navzočnost spodbuja k molitvi, povezuje družine, nagovarja otroke, umirja vsakdanji ritem in prebuja novo upanje. S še enim kipom iste avtorice bo letos začela romati tudi po dolenjskih gričih pri Velikem Gabru.

Razpleta dveh mučnih zgodb

Najmočnejše znamenje v zvezi z Razvezovalko vozlov je bil zame decembrski teden v letu 2016, v katerem sta nas globoko razveselila razpleta dveh

zahtevnih in na trenutke že mučnih zgodb, na katera smo skupaj z dvema prijateljskima družinama zelo dolgo čakali in zanju veliko molili: iz prve družine so sporočili, da je mož po mnogih poskusih dobil novo službo, čez nekaj dni, prav na Marijin praznik, pa je poklicala mama iz druge družine in povedala, da so z nakupom hiše tako rekoč čez noč rešili dolgoletno stanovanjsko stisko.

Tudi v naš dom se je Marija še nekajkrat vrnila, večkrat le na kratko kot na vmesni postaji pri romanju iz enega v drugi dom. Med njenim kratkim bivanjem pri nas je med peto nosečnostjo, ko sem po oddaji doktorata ob čakanju na zagovor razmišljala o pisanju kakšnega znanstvenega članka na doktorsko temo, prišel dan, ko se je po nekaj dopoldanskih pogovorih od te ideje porodil sklep, da disertacijo že pred zagovorom izdamo v obliki znanstvene monografije, kar je bilo zame povsem nepričakovano – in sem tak razplet lahko pripisala Marijini zaslugi. Ob intenzivnem delu, ki pa je zelo gladko in mirno teklo, je knjiga potem res zagledala luč sveta v zelo kratkem času, malo pred rojstvom deteta. Deček je na svetlo in plano prišel na praznik velikega Marijinega častilca, sv. Maksimilijana Kolbeja, in dobil njegovo ime. Lansko jesen pa se je ob hkratni prisotnosti obeh kipov Marije pri nas doma, ki je bila spet splet človeško povsem nenačrtovanih okoliščin, v naročje naše družine rodila deklica – seveda smo ji dali ime Marija.

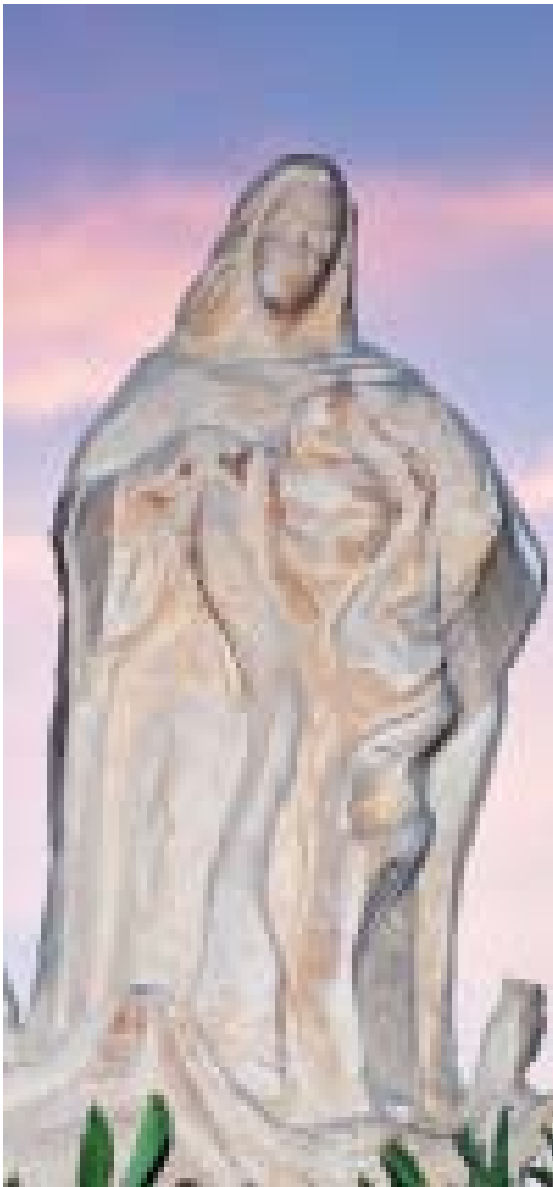
Naš četrti je bil ravno prav velik, da jo je lahko objel in ji na glavo pritisnil poljub.

Kot družina ter kot molitveno in župnijsko občestvo, posvečeno Kraljici ljubezni, se Mariji srčno zahvaljujemo, da nas kot Božja in naša Mati sprejema s svojim jasnim pogledom, čistim srcem in ljubečimi rokami. Hvaležni smo ji, da ji – ker je njena volja eno z Božjo – mirno lahko zaupamo in se prepustimo njenemu vodstvu. Naj bodo naše globine odprte njenemu duhu miline in ljubezni; naj nam pri tem pomaga tudi spodbuda že omenjenega poljskega svetnika, sv. Maksimilijana Kolbeja: »Želim vam, da bi se vsak dan, vsak trenutek bližali Brezmadežni, da bi jo vedno bolj spoznavali in jo vedno bolj ljubili; da bi vas vedno bolj prevzemale njene misli, nameni in čustva, da bi vas prešinjala njena ljubezen do Jezusa v jaslicah, v nazareškem domu, pod križem in v evharistiji.« Marija, ki razvezuje vozle, prosi za nas!

Maja Bitenc

Njene roke so dolge in sežejo noter

Iz zapisov v knjižici, ki potuje s kipom

Kip Marije, ki razvezuje vozle; avtorica Mihaela Žakelj Ogrin

Zaupamo njenim močnim rokam in zaprtim očem

Marija, razvezovalka vozlov, nas je obiskala pravi trenutek! Tudi me tako močno zaupamo njenim močnim rokam in zaprtim očem. Ne razume; veruje in rešuje! Ker je Brezmadežna, razrešuje tiste vozle v naših srcih, ki nam kvarijo, slabijo

spomin na našo brezmadežnost. Sestre smo zelo vesele, da bo tako očitno obiskovala družine, srca ... Njene roke so dolge in sežejo noter, v globino, za zagrinjalo. In naše molitve jo bodo spremljale. Hvala za Marijo in hvala, ker smemo biti živ ud živega občestva. (s. Terezija Benedikta Marije Pomagaj)

Bila sem res na dnu

Marija je prišla ob pravem času kot naročena. Začela sem prebirati knjižico in se zahvaljevati, da me je Marija našla, saj sem jo potrebovala, kajti bila sem res na dnu. Molila sem devetdnevnico in izročala vozle Mariji dvakrat na dan in še čez dan pa tudi ponoči, kadar nisem mogla spati. Čutila sem olajšanje, svet je postal lepši. Začela sem verjeti vase, zaupati Mariji, se ji popolnoma izročiti. Pomagala mi je, da sem sprejela in prosila za Božji načrt v mojem življenju. Dobila sem novo upanje zase, za moje odrasle otroke in moje tri vnuke. (Ana)

Izvajalec za hišo in nova služba

Radovedni smo bili, kakšna podoba Marije nas bo obiskala. V tistem času smo imeli polno vozlov: iskali smo izvajalca za hišo, žena se je odločala za zamenjavo delovnega mesta ... Otroci so začutili, da Marija ni samo v cerkvi, da lahko pride tudi v naše stanovanje, da se ji izročimo. Kmalu po naših prošnjah so se nekateri vozli pričeli razvozlati. (Peter)

Vsak večer so jo otroci odnesli v drugo sobo

Vsak večer smo se zbrali okoli nje, zmolili, zapeli in ji kaj povedali. Tudi pri naši hiši je morala potovati. Vsak večer po molitvi so jo otroci odnesli v drugo sobo, da je prespala pri njih, čez dan pa je bila med nami, v našem vsakdanjiku. V mislih sem ji izročila vozle, ki tišči našo družino. Da bi vozle postal vozliček in da tudi njega sčasoma ne bi bilo več. Hvala, ker si prišla v naš vsakdanjik. Veseli te bomo, ko spet prideš. (Ana)